

[Rahbek.]

vis kun glæde os i det høje Landsting; at man, naar man for en Gangs Skyld har været saa heldig i vort Ting at finde en egnet Mand til en Ministerpost, saa giver ham dette Skudsmaal. Man kunde være fristet til heri at se et Fingerpeg for Fremtiden om, at hvis man skulde komme til at savne egnede Mænd, saa er der en Chance for at finde de rigtige Mænd ogsaa i denne Ende af Bygningen.

Efter at have kvitteret for al den Ros, der er tillagt vor højtærede Minister, skal jeg kun tillade mig at gøre et Par korte Bemærkninger om selve Lovforslaget, idet jeg straks maa bekende, at jeg absolut ikke kan svinge mig op i disse Højder. Jeg er heller ikke helt sikker paa, at Rosen var blevet lige saa enstemmig, hvis Ministeren ikke netop havde indskrænket sig til at ændre ved Lovforslagets § 3. Hvad der er sket, er først og fremmest, at man har forhøjet Sukkerroepriisen med ca. 40 pCt. Det skal jeg i og for sig ikke gøre nogen Indvending imod, idet jeg fuldt vel forstaaer, at det samfundsmæssigt er af stor Interesse, baade at der, saa vidt det overhovedet lader sig gøre, er sikret os en tilstrækkelig stor Avl af Sukkerroer i det kommende Aar, og at det er sket ved Overenskomst. Jeg gør opmærksom paa, at der staaer nok i Lovforslaget, at Roeprisen fastsættes til 4 Kr. 10 Øre, men som det fremgaar af den højtærede Ministers Udtalelser i det andet høje Ting, kan vi dertil lægge 30 Øre i Tantieme, saa at Sukkerroepriisen bliver 4 Kr. 40 Øre pr. Dobbeltcentner. Jeg er ikke helt sikker paa, at Lovforslaget havde faaet samme begejstrede Modtagelse hvis Ministeren i samme Lovforslag havde forhøjet Sukkerprisen med 40 pCt. Jeg indrømmer dog, at det er vanskeligt at fastsætte Prisen nu, for, som Ministeren sagde, der er saa mange Forhold, som spiller ind med Hensyn til Sukkerprisens Højde i Fremtiden, saa at vi alle sammen kun kan haabe og ønske, at det maa lykkes Ministeren at undgaa en alt for stor Forhøjelse af Sukkerprisen.

Jeg sagde udtrykkeligt og gentager, at jeg skal ikke kritisere den Roepris, som er fastsat, selv om jeg mener, det er en rundelig Pris. Jeg kunde som Landmand have haft det Ønske, at en Ordning, som spiller saa stor en Rolle for en væsentlig Del af Landbruget, havde sorteret under samme Ministerium som de andre Landbrugsordninger. Der vilde da have været større Garanti for, at det rette Forhold kom til Stede mellem f. Eks. Prisen paa Sukkerroer og Priserne paa

Korn og Kartoffer og hvad de forskellige Ordninger i øvrigt omfatter. Men jeg indrømmer, at der ogsaa er meget store handelsmæssige og fabrikmæssige Interesser knyttet til Sukkerroeavl og Sukkerfremstillingen her i Landet, saa at der kan være meget, som taler for, at Sagen bliver under Handelsministeriet.

Jeg har et Spørgsmaal at gøre til Ministeren, nemlig hvorfor man stadig væk i Titelen til denne Lov — jeg synes næsten demonstrativt — fremhæver Midlertidigheden af Sukkerordningen. Der staaer udtrykkeligt i Titelen til Loven, at det er en midlertidig Sukkerordning, det drejer sig om. Det gælder i og for sig ogsaa alle andre Landbrugsordninger, men denne er saa vidt mig bekendt en af de ældste, da vi har haft Sukkerordninger her i Landet lige siden 1932; og der er vel ingen, der tror, at vi slipper af med den i de første Aar. Jeg synes derfor egentlig, man kunde have sparet den lille Smule Tryksvæerte, der gaar til at trykke Ordet „midlertidig“.

Den paatænkte Udvidelse af Sukkerroearalerne med ca. en halv Snes Procent kan mit Parti give Tilslutning til. Det er jo af mange Grunde ønskeligt, at der kan blive rigeligt Sukker til Raadighed ikke alene til det indenlandske Forbrug, men ogsaa til Eksport. Vi kan derigennem tilbytte os Varer, som er af stor Værdi, ikke mindst for Landbrugsproduktionen.

Naar nu Arealerne bliver udvidet med den halve Snes Procent, her er Tale om — og jeg tror ikke, der bliver Vanskelighed med at faa tegnet Arealerne —, haaber jeg ogsaa, at Ministeren vil være velvilligt stemt, hvis der hen paa Sommeren skulde fremkomme Ønsker fra vore Husmødre om at faa en Ekstratildeling til Syltetiden. Der er i de senere Aar gjort saa meget for Havebruget her i Landet, at det er kommet til at spille en meget stor Rolle. Men alle, der kender de Forhold, ved jo, at for at de Produkter, der avles i Haven, skal kunne udnyttes fuldt ud, maa der Sukker til; selv om vi klarer os nogenlunde med de Sukkerationer, vi faar i Øjeblikket — jeg siger udtrykkeligt nogenlunde —, vil det være nødvendigt, at der til Syltetiden tildeles en Ekstration Sukker. Jeg haaber, at den højtærede Minister ogsaa vil være villig til at efterkomme dette Ønske, hvis det overhovedet er muligt under Hensyn til de tilstedeværende Sukkermængder.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.